

to prestavbou. Reálnejší však je prepoklad, že buď spadla, alebo bola sčasti deštruovaná pri veľkom požiari Košíc v roku 1556. Po tomto ničivom požiari mesta opustili františkáni Košice, lebo im vyhorel nielen kostol, ale aj kláštor. Kráľovská komora dala potom zastrešiť obidve stavby, a pridělila ich vojakom, ktorí používali loď kostola ako muničný sklad a v kláštore bývali. Tento stav trval až do roku 1689. Stopy po tomto období sme našli pri sondážnom prieskume. Pôvodné okná lode boli celkom alebo sčasti zamurované. Boli urobené nové okná a vstupy. Podľa vybudovaného vstupu v juhovýchodnom kúte medzi svätynňou a loďou nad pôvodným gotickým oknom bola okolo vnútorného obvodu lode vystavaná provizórna galéria, zrejme pre lepšie funkčné využitie výšky priestoru.

Ako ukázali sondy, pri barokizácii do potrebnej výšky deštruovali obvodové múry lode. Boli znížené najmä murivá západnej a južnej fasády. Pod pultovou strechou nad bočnými vtiahnutými kaplnkami na južnom múre lode ponechali gotické kamenné prípory, obidve kútové a štyri prístenné, čiastočne zamurované za barokové priečky kaplniek. Na severnom múre lode, v pilieri kazateľnice prístupnej z kláštora, ostala na pôvodnom gotickom murive sčasti osekaná prípora so zvyškom kamenného sokla obiehajúceho celý obvod lode, čo sme overili hĺbkovou sondážou. Výška sokla zodpovedá výške kordónovej rímsy v chóre a na fasádach, len v časti južného portálu bol o niečo vyšší. Bol z kamenného muriva, dosahoval šírku prípory, ktorá sa končila v jeho šikmine. Na západnom múre bolo pod plentážou z tehlového muriva badať obidve prípory medzi vstupným portálom a oknami. Nasondovali sme ich aj vyššie na oratóriu, kde sa bankále portálu a gotického okna nad ním lámu a pokračujú nahor ku klenbe. Kútovú severozápadnú príporu, ktorej časť je viditeľná na oratóriu, sme nasondovali aj nižšie medzi mladším vstupným portálom a točítým schodišťom na oratórium, a taktiež v severovýchodnom kúte lode za tehlovou plentážou a barokovou rímsou. Teda sondážou sme overili rozmiestnenie, veľkosť a profiláciu gotických kamenných prípor klenby lode.

Zaujímavé je, že všetky štyri kútové prípory sú rovnaké, majú rovnakú profiláciu. Prípory na južnom múre majú všetku profiláciu zhodnú s kútovými príporami. Prípory na severnom a západnom múre lode majú inú profiláciu i konzolu, aj južné prípory majú inú konzolu ako severné. Štyri kútové prípory zbiehali k podlahe ako v chóre, ostatné sa končili nad obiehajúcim soklom. Profilácia kútových a prístenných prípor južnej steny sa skladá z drobných plytkých žliabkov, končiacich sa v ostrých hranách. Tieto lineárne prípory, podliehajúce optizácii tvarových systémov podunajského lineárneho slohu, sa v tomto poklasickom slohu stali prostriedkami, ako vyjadriť prudký vertikálny pohyb. Ich konkávne vybrúsené žliabky pôsobia svojou optickou ostrosťou, stávajú sa tak hrou svetla a tieňa; preto sa dlho používali. K ich renesancii dochádza práve na prechode zo 14. a 15. storočia, lebo vyhovovali senzualizmu krásneho slohu. Vidíme ich v chóre dominikánskeho kostola vo Viedenskom Novom Meste, ako aj v kostole františkánov v Dolných Kouniciach na Morave. Akou cestou sa dostali do Košíc, zatiaľ nevieme. Aj zvyšky osekanej konzoly predstavujú typ, ktorý môžeme porovnať s konzolou v lodi františkánskeho kostola v Dolných Kouniciach. Jednoduchý tvar konzoly pripomína gotickú podokennú parapetnú rímsu. Ako sa nad ňou končili zbiehajúce pruhy prípory, už nevidieť, lebo jej koniec je zoseknutý; môžeme však predpokladať, že podobne ako v Dolných Kouniciach.

Na severnom a západnom múre lode mali prípory inú profiláciu i konzolu. Na západnom múre pod oratóriom i v priestore piliera na severnom múre bolo možno profiláciu konzoly obkresliť. Podľa profilu konzoly môžeme povedať, že prípora v lodi mala podobnú profiláciu ako v chóre; na polygóne jadra boli spredu priložené pruhy s profilom hrušky, kým na prípore chóru s profilom valca. Krajné pruhy ostrou hranou zachytávali bočné svetlo. Profilácia je tu takmer zhodná s profiláciou víťazného oblúka v kostole minoritov vo Viedenskom Novom Meste a prípor v kostole klarisiek v Dürnsteine. Je príbuzná aj s príporami chóru kostola klarisiek v Panenskom Týnci u Loun, o ktorého